

Şarm-uş Şeyh Zirvesi, Alçaltıcı Teslimiyet Silsilesinin Sıcak Bir Halkasıdır

Amerika bugün, 08.02.2005 Salı günü öğleden sonra Şarm-uş Şeyh'te, Filistin işgâlcisi düşmanın Başbakanı Şaron ile Filistin Otoritesi'nin başı Mahmud Abbas'ı, aralarındaki "zirve" toplantısında, Mısır yöneticisi ile Ürdün Kralı'nın gözetimi altında biraraya getirdi. Toplantı ve tartışmadan sonra, insanların karşısına çıkıp uşakları ve medya organları önünde açıklamalarını ilan ettirdi.

Toplantı sırasında ve öncesinde meydana gelenleri, özellikle "zirve" arifesinde Amerikan güvenlik koordinatörlüğünden otoriteye atanan Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'in diliyle Amerika tarafından yapılan açıklamayı, ayrıca elleri arasında ve arkasında, zirve toplantısından sonra yapılan açıklamaları dikkatlice inceleyenler, bu toplantıda Filistin'in; yahudi varlığının Filistin'de varlığının garanti altına alınmasını, tanınmasını, güvenliğinin sağlanmasını ve sakinleştirilmesini sağlayan bir güvenlik meselesine indirgendiğini kesin bir sonuç olarak algılamada hiçbir zorluk bulmayacaklardır. Hatta yahudi kasap Şaron'u rahatsız edecek şekilde yahudi varlığındaki sefirlerini daha önce çağırılmış olan Mısır yöneticisi ve Ürdün Kralı, düşmana yönelik iyi niyetlerinin bir göstergesi olarak ve cürümlerinden insanların, ağaçların ve taşların nasibini aldığı Şaron'un yüzünü güldürecek şekilde, her iki sefiri geri göndereceklerini açıkladılar.

Ey Müslümanlar!

Filistin'i satan bu "tüccarlar" hep onun aleyhine komplolar kurabildiler ve sürekli yahudiler ve yahudilerin âvâneleri lehine ondan parça parça vazgeçebildiler! Arap yöneticiler 1948'den sonra hep Filistin'i kurtarmak (!) için ordularını gönderdiler ama her defasında onu yahudilere daha fazla peşkeş çektiler!.. Tâ ki Camp David anlaşmasına ve Mısır'daki rejimin yahudi varlığını tanımmasına, sonra Oslo Anlaşması'na ve Filistin Otoritesi'nin onu tanımmasına, sonra Vâdi 'Arabe Antlaşması'na ve Ürdün rejiminin onu tanımmasına kadar... Sonra başarılı (!) anlaşma serîleri, her biri bir öncekinden daha lânet daha niceleri!.. Bugüne kadar onlar hep Filistin'i sattılar ve ondan sona ermez serîlerle, aşama aşama, adım adım ondan vazgeçtiler!.. Halkı da "*Filistin'i kurtaracağız*" diye diye yalanlar ve saptırmalar ile aldattılar. Her ne zaman halk onlara ve onlardan sonrakilere inandı, her defasında Allah'tan veya Allah'ın kullarından hiç haya etmeksizin geri çekildiler!

Onlar dediler ki 1948'de işgâl edilmiş Filistin, işgâl edilmiş bir topraktır ve yahudilerden kurtarılmalıdır. 1967'den sonra da "taktik" olarak aşamalı hedeften bahsetmeye başladılar ve 1967'de işgâl edilmiş toprakların -yahudi varlığı tanınmaksızın- kurtarılmasıyla yetinilir oldu. Sonra yahudileri tanımayı ve 1967'de işgâl edilen topraklardan geri çekilsinler diye onlarla görüşmeyi kabul ettiler. Görüşmeler, konuşmalar ve karşılıklar oyalamalarla çokça zaman aldı. Tâ ki Yol Haritası Plânı ileri sürüldü ve mültecileri gözden çıkaran ve Kudüs'ün statüsü ile Kudüs'teki yahudi yerleşimlerini hariç tutan Bush'un fikirleri bârizleşti. Bunun anlamı şu idi: Yol Haritası'ndaki tartışma konusu, Batı Şeria'nın %40'ını geçemez!

Şimdi de Şarm-uş Şeyh "Zirvesi"nde Filistin, bir güvenlik meselesi haline getirildi. Filistin Otoritesi'nin bu zirveden gerçekleşmesini istediği ve umduğu en son şey; yahudi varlığı için tam bir sükunet, güvenlik ve esenlik sağlanmasına, Filistin Otoritesi'nin tanınmasına ve cüz'î egemenlik verilmesine karşılık Eylül 2000 İntifâdası'ndan önceki duruma dönülmesi oldu!

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki Filistin, Allah ^[Subhânehu ve Te'alâ] nın Rasulü ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sella] nı göndererek şereflendirdiği mübârek bir beldedir. Sonra İkinci Râşid Halîfe 'Umer ^[RadiyAllahu 'Anh] tarafından fethedildi ve Müslümanların hâkimiyeti, Hicri beşinci asırda Haçlıların saldırısına kadar devam etti. Savaş kimi zaman Müslümanların lehine kimi zaman da lehine gâlibiyet üzereydi. Müslümanlar onun herhangi bir parçasından hiç vazgeçmediler. Sonra Salâhuddin el-Eyyubî liderliğindeki İslam askerleri, hicrî 583 yılında yapılan Hittiy Savaşı'nda kurtuluş getirdi, aynı yıl Kudüs'ü de kurtardı. Daha sonra bu defa Tatarların istilasına maruz kaldı. Onlar da hicrî 658'de 'Ayn Câlut Savaşı ile gömüldüler. Artık Filistin asırlar boyunca İslam'ın incisi olarak kaldı. Hiç kimse ona saldırmaya cesâret edemedi. Nihayet 19. yüzyılda Yahudi tilki başı Theodor Hertzl, Müslümanların Halîfesi 'AbdulHamîd ile görüşebilmek için devletlerarası arabuluculuğu kullanmaya çalıştı. Devlet hazînesine büyük miktarda para aktarılmasına karşılık yahudilerin Filistin'in muayyen bölgelerinde toplanmalarına izin verilmesini önerdi. Halîfe 'AbdulHamîd Han'ın 1901'deki cevabı şu idi: "*...Ben hayatta olduğum müddetçe bedenimin lime lime doğranması, Filistin'in Hilâfet Devleti'nden koparılmasından bana daha hafif gelir ki bu olmayacak bir iştir... Eğer bir gün Hilâfet Devleti parçalanacak olursa işte o gün Yahudiler Filistin'i bir bedel ödemeksizin alabilirler.*"

Allah ona rahmet etsin, dediği aynen gerçekleşti. Hilâfet Devleti 20. yûzyılın başında yıkıldıktan sonra yahudiler; İngilizler ile hain Araplardan olan ajanları aracılığıyla Filistin'i işgâl ettiler. Sonra 1948'de onların bu tertemiz topraklardaki varlıkları Fransa, Amerika ve Rusya'nın desteği ile devam etti. Öyle bir dereceye ulaştı ki Arap yöneticiler ve Filistin Otoritesi, 1948 Filistinini üzerinde yahudi varlığını "yasal" olarak tanıdılar ve zelîl bir şekilde yahudilerle 1967 Filistin'i üzerine görüşmeyi kabul ettiler. Sonra Yol Haritası, Bush'un fikirleri ve şarm-uş şeyh zirvesi önlerine atıldı. Netliğini kaybedinceye kadar her defasında esaslarından bir esastan vazgeçtiler!

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki Filistin, boyunlarınızda bir emanettir. Biz kesinlikle biliyoruz ki İslâmî Ümmet ordularıyla ve kahramanlarıyla yahudi varlığını tümünden yok etmeye ve Filistin'in tamamını İslam diyârına iade etmeye muktedir. Arap yöneticiler ve Filistin Otoritesi buna sadece engeldir. Çünkü onların "temeli" yahudi varlığını tanımak ve onu korumaktır. Sonra onlar orduların vazîfesini, savaş ve şehâdetten çıkarıp geçit törenleri ve tahtlarını korumaları şeklinde değiştirdiler.

Bununla birlikte eğer bu yöneticiler, Filistin Otoritesinin yetkilileri ve Filistinli örgütler, yahudileri yok ederek Filistin'i, tüm Filistin'i kurtaramıyorlarsa [veya kurtarmak istemiyorlarsa], eğer böyle olamıyorlarsa, o halde -akıl sahibi iseler- bu emânetin günahını yüklenmeyip Filistin'in hiçbir yerinde yahudi varlığını tanımaksızın sonraki nesillere aktarmaya uğraşırlardı. Nitekim 'Umerler, Salâhuddinler, AbdulHamîdler ve Müslüman süvâriler yahudilerle savaşmak, varlıklarını yok etmek ve tüm Filistin'i İslam diyârına dahil etmek üzere Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve 'Sellem]'in müjdesini gerçekleştirmek için gelmektedirler.

Ey Müslümanlar!

Hizb-ut Tahrir, Filistin'den vazgeenleri, herhangi bir parçasında yahudi varlığını benimseyenleri, mübârek toprakların herhangi bir parçası hakkında düşman ile görüşenleri, Allah'ın izniyle canlanmakta olan Ümmetin öfkesi hususunda uyarmaktadır. Zîra onlar Müslümanların ilk Kiblesi, "İsrâ' ve'l Mîr'ac" topraklarını teslim edenleri asla unutmayacaktır.

Ümmetin öfkesi büyüktür, ancak

Âhiretin azâbı daha büyüktür. Keşke bilselerdi! ^[ez-Zümer 26]

Hizb-ut Tahrir

H. 29 Zilhicce 1425
M. 08 şubat 2005

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.al-ummah.org